

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 maja 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego A. J., na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 602,02 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy Zakład przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1970 roku do 31 grudnia 1979 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 49,31%.

Podstawę wymiaru ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 49,31% poprzez kwotę bazową 1.220,89 zł.

Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład przyjął 7 lat i 10 miesięcy okresów składkowych (94 miesiące).

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wynosi 45,19%. Współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokości 24% kwoty bazowej wynosi 293,01 zł.

Do ustalenia współczynnika przyjęto wiek ubezpieczonego w dniu 31 grudnia 1998 roku, po zaokrągleniu do pełnych lat wynoszący 48 lat, łączny staż ubezpieczeniowy po zaokrągleniu – 8 lat.

Średnie dalsze trwanie życia wynoszące 209 miesięcy.

Wysokość kapitału początkowego została obliczona w następujący sposób:

$$[(293,01 \text{ zł} \times 45,19\%)] + [(94 \text{ miesiące} \times 1,3\%):12 \times 602,02 \text{ zł}] = 193,70$$

$$193,70 \text{ zł} \times 209 \text{ miesięcy} = 40.483,30 \text{ zł.}$$

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów:

- od 1 lutego 1978 roku do 24 marca 1996 roku,
- od 1 stycznia 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku

gdyż go kapitału początkowego nie uwzględnia się okresu pracy w gospodarstwie rolnym.

Za okresy zatrudnienia od 2 listopada 1970 roku do 31 lipca 1971 roku, od 1 września 1971 roku do 31 grudnia 1972 roku, od 15 października 1974 roku do 31 stycznia 1978 roku przyjęto wynagrodzenie minimalne.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony A. J. wniósł o jej zmianę, podając iż nie zgadza się z wyliczonym wskaźnikiem podstawy wymiaru kapitału początkowego.

Wyjaśnił, że w Zakładach (...) pracował jako operator lokomotywki, jego wynagrodzenie miesięcznie wynosiło od 2.500 zł do 3.000 zł. Natomiast zarobki w (...), (...) Ł. i H. wpisano w książeczkę ubezpieczeniową tylko w 1977 roku w wysokości 66.798 zł. W latach poprzednich zarobki były porównywalne albo wyższe. W tym czasie jako operator sprzętu ciężkiego pracował w delegacji, w nadgodzinach, pracował po 12 godzin i więcej.

Ubezpieczony nie kwestionował wynagrodzeń przyjętych przez Zakład z okresu zatrudnienia w zakładach (...).

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie. Wyjaśnił, iż do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego Zakład uwzględnił wynagrodzenie ubezpieczonego, które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych (1970-1979) ze wskaźnikiem wysokości kapitału początkowego 49,31%. Do ustalenia podstawy wymiaru za okres zatrudnienia ubezpieczonego od 25 lipca 1973 roku do 14 października 1974 roku, od 1 stycznia 1977 roku do 31 grudnia 1977 roku przyjęto wynagrodzenie wskazane w legitymacji ubezpieczeniowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. J. urodził się (...).

W dniu 11 lutego 2005 roku ubezpieczony złożył po raz pierwszy wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 55,06 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 4,51 %.

(decyzja – k.20 akt ZUS)

Decyzją z dnia 13 marca 2017 roku w związku z wejściem w życie z dniem 1 maja 2015 roku przepisów ustawy emerytalnej, w brzmieniu ustalonymi przepisami ustawy z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił ponownie wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 498,37 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1970 roku do 31 grudnia 1979 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 40,82 %.

(decyzja – k.35 akt ZUS)

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. w okresie od dnia 2 listopada 1970 roku do 13 lipca 1971 roku.

(świadczenie pracy – k.22)

Wynagrodzenie ubezpieczonego w okresie wstępnego stażu od 2 listopada 1970 roku do 30 kwietnia 1971 roku zostało określone w IV grupie szeregowania.

(umowa o pracę – k.31)

Od dnia 1 maja 1971 roku wynagrodzenie wynosiło 8 zł za godzinę. Ubezpieczony otrzymywał również premię uzależnioną od wykonania planów produkcyjnych.

Za rok 1971 roku (od 1 stycznia do 13 lipca) ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w wysokości 10.205 zł.

(angaż – k.32, zaświadczenie – k.23)

W okresie od dnia 10 września 1971 roku do 25 lipca 1973 roku ubezpieczony był zatrudniony w (...) Zakładach (...).

(legitymacja ubezpieczeniowa – k.14 akt ZUS, II plik)

W 1973 roku ubezpieczony w (...) Zakładach (...) otrzymał wynagrodzenie w wysokości 18.432 zł.

(legitymacja ubezpieczeniowa – k.14 akt ZUS, II plik)

W okresie od dnia 16 sierpnia 1973 roku do 14 października 1974 roku ubezpieczony wykonywał pracę w Ł. Przedsiębiorstwie Budownictwa (...). Ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 10,50 zł za godzinę.

W 1973 roku ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie:

- w sierpniu – 1.909 zł,
- we wrześniu – 3.258 zł,
- w październiku – 3.441 zł,
- w listopadzie – 3.461 zł,
- w grudniu – 2.519 zł.

Łącznie 14.488 zł.

(karta wynagrodzeń – k.18 odwrót, podanie – k.19)

W okresie od 15 października 1974 roku do 31 stycznia 1978 roku ubezpieczony pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) (H. 2). Wynagrodzenie wynosiło 15.50 zł, za godzinę.

(umowa o pracę – k.39, świadectwo pracy, k.38)

Do obliczenia wysokości wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego należy przyjąć wynagrodzenia ubezpieczonego w następującej wysokości:

- w 1970 roku 1.821,57 zł – wynagrodzenie minimalne za okres od 2 listopada do 31 grudnia 1970 roku,
- w 1971 roku – wynagrodzenie za okres od 1 stycznia 1971 roku do 13 lipca 1971 roku – 10.205 zł a za okres od 10 września do 31 grudnia 1971 roku – 4.000 zł wynagrodzenie minimalne,
- w 1972 roku – wynagrodzenie minimalne za okres od stycznia do 31 grudnia 1972 roku w kwocie 12.000 zł,
- w 1973 roku – za okres od 1 stycznia do 15 sierpnia 1973 roku wynagrodzenie w kwocie 18.432 zł, a za okres od 16 sierpnia do 31 grudnia 1973 roku w kwocie 14.588 zł,
- w 1974 roku – 33.295 zł,
- w 1975 roku – 36.332 zł,
- w 1976 roku – 36.518 zł
- w 1977 roku – 62.798 zł,
- w 1978 roku – 3.100 zł,

Wskaźnik wysokości kapitału początkowego za okres od 1 stycznia 1970 roku do 31 grudnia 1979 roku wynosi 64,40%.

(pismo ZUS – k.89, k.90)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów, które wskazywały wprost na wysokość wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego w spornych okresach.

W toku postępowania ubezpieczony nie przedstawił innych dowodów z których wynikałoby, że otrzymywał wyższe wynagrodzenie.

Z ustaleń Sądu wynika, iż nie zachowały się dokumenty dotyczące wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w (...) Zakładach (...) w Ł.. Nie ma zatem podstaw do przyjęcia wysokości wynagrodzenia innej niż wskazana w legitymacji ubezpieczeniowej. Twierdzenia ubezpieczonego, że wynagrodzenie wynikające z legitymacji ubezpieczeniowej stanowiło średnią z okresu pracy w przedsiębiorstwie nie zostało poparte innymi dowodami.

Również brak jest dowodów, na potwierdzenie stanowiska ubezpieczonego, że w Ł. Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) otrzymywał wynagrodzenie podwyższone o premię oraz dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych. Ubezpieczony nie wskazał w jakiej wysokości otrzymywał premię co miesiąc, ani też nie podał liczby godzin nadliczbowych w poszczególnych miesiącach zatrudnienia.

Wysokość wynagrodzenia w (...) Przedsiębiorstwie (...) (H. 2) została ustalona w oparciu do dokumentację osobową ubezpieczonego. W każdym z dokumentów wskazano stawkę wynagrodzenia za godzinę pracy 15,50 zł i premię do 30%. Określenie wysokości premii jako „do wartości 30%”, wobec braku innych dokumentów płacowych, nie pozwala na przyjęcie, że premia ta w każdym z miesięcy wynosiła 30%.

Ubezpieczony nie kwestionował wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru określonego przez pełnomocnika ZUS w piśmie z dnia 15 grudnia 2017 roku (k.23). Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości kapitału początkowego przy uwzględnieniu treści dokumentów przedstawionych przez ubezpieczonego. W kolejnym piśmie procesowym z dnia 1 marca 2017 roku (k.89) pełnomocnik Zakładu dodatkowo uwzględniła wynagrodzenie ubezpieczonego w okresie od 1 stycznia do 13 lipca 1971 roku, co spowodowało wzrost wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego wg wyliczeń z 15 grudnia 2015 roku z 62,94 % do 64,40%.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest częściowo zasadne.

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 roku, poz. 1383, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12.

Natomiast zgodnie z ust.2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art.6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art.5 ust.2.

W myśl ust.3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art.15, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku (art.174 ust.7). Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku (art.174 ust.8).

Stosownie do treści art.15 ust.1 ww. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 tego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art.15 ust.6).

Zgodnie z treścią art.15 ust.4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust.3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia

7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 – tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z art.16 ww. ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art.473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając

zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97).

Z ustaleń Sądu w oparciu o przedstawioną dokumentację płacową wynika, iż wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego wynosi 64,40%.

Do ustalenia wskaźnika wymiaru kapitału początkowego należy przyjąć wynagrodzenie ubezpieczonego stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za okres kolejnych 10 lat kalendarzowych: od 1 stycznia 1970 roku do 31 grudnia 1979 roku.

Za okres w którym ubezpieczony nie udowodnił wysokości wynagrodzenia w okresie pozostawania w stosunku pracy, stosownie do treści art.15 ust.2a ww. ustawy należy przyjąć kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Wynagrodzenie minimalne wynosiło 1.000 zł.

Do ustalenia wysokości podstawy wymiaru składek ubezpieczonego należy przyjąć:

- 1) za 1970 rok wynagrodzenie minimalne w wysokości 1.821,57 zł, gdyż ubezpieczony nie przedstawił żadnych dowodów z których wynikałaby wysokość wynagrodzenia otrzymywanego w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 2 listopada do 31 grudnia,
- 2) za 1971 roku wynagrodzenie otrzymane w Przedsiębiorstwie (...) w wysokości 10.205 zł (za okres od 1 stycznia do 13 lipca) ustalone na podstawie zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnienia, a za pozostały okres zatrudnienia od 10 września do 31 grudnia 1971 roku w (...) Zakładach (...), wobec braku dowodów wskazujących na wysokość wynagrodzenia wynagrodzenie minimalne w kwocie 4.000 zł,
- 3) w 1972 roku w wynagrodzenie w kwocie 12.000 zł – wynagrodzenie minimalne wobec braku dowodów wskazujących na wysokość wynagrodzenia (...) Zakładach (...),
- 4) w 1973 roku – za okres od 1 stycznia do 15 sierpnia 1973 roku wynagrodzenie w kwocie 18.432 zł wynagrodzenie wskazane w legitymacji ubezpieczeniowej otrzymane przez ubezpieczonego w (...) Zakładach (...) oraz za okres od 16 sierpnia do 31 grudnia wynagrodzenie w kwocie 14.588 zł otrzymane przez ubezpieczonego w Ł. Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) wynikające z kart wynagrodzeń,
- 5) w 1974 roku – wynagrodzenie w kwocie 33.295 zł, przy czym za okres od 1 stycznia do 14 października przy przyjęciu stawki 10,50 zł na godzinę jaka obowiązywała ubezpieczonego w Ł. Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) to jest 7.959 zł, zaś za okres od 15 października do 31 grudnia stawki 15,50 zł jaka obowiązywała ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) (H. 2), to jest 24.700 zł,
- 6) w 1975 roku – 36.332 zł wg stawki 15,50 zł jaka obowiązywała ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) (H. 2),
- 7) w 1976 roku – 36.518 zł wg stawki 15,50 zł jaka obowiązywała ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) (H. 2),
- 8) w 1977 roku – 62.798 zł, na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej,
- 9) w 1978 roku – 3.100 zł wg stawki 15,50 zł jaka obowiązywała ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) (H. 2) za okres zatrudnienia od 1 do 31 stycznia,

Od 1 lutego 1978 roku ubezpieczony prowadził gospodarstwo rolne i z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych (1970-1979) obliczony na podstawie ww. wynagrodzenia ubezpieczonego wynosi 64,40%.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego na 64,40%.

W pozostałej części odwołanie ubezpieczonego jako niezasadne podlegało oddaleniu, na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c.

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Podstawą do ustalenia wysokości wynagrodzenia nie mogą być twierdzenia ubezpieczonego, nieoparte żadnymi dowodami, w szczególności dowodami z dokumentów.

Za okres, za który ubezpieczony nie przedstawił dokumentów dotyczących wysokości wynagrodzenia, a w którym niewątpliwie wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę Sąd przyjął, stosownie do treści art.15 ust.2a ww. ustawy wynagrodzenie minimalne. Za okres, za który ubezpieczony przedłożył dokumenty wskazujące na wysokość stawki godzinowej Sąd przyjął to wynagrodzenie jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Sąd nie miał podstaw do uwzględnienia premii otrzymywanej przez ubezpieczonego ani wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, bowiem nie ma dowodów w wskazujących na konkretną, miesięczną wysokość tych należności.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do zwrotu w przypadku złożenia apelacji.

4 kwietnia 2018 roku